

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของบุคลิกภาพกับ เพศต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำนำหน้านามจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว
2. นักเรียนชายจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนดีกว่านักเรียนหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากนักเรียน ม.3 จำนวน 480 คน โดยให้นักเรียนทั้ง 480 คน ตอบแบบสำรวจบุคลิกภาพ แล้วจึงคัดเลือกนักเรียนตามคะแนนผลการสำรวจ เป็นกลุ่มบุคลิกภาพแบบ เก็บตัวและกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จากนั้นนำนักเรียนทั้งสองกลุ่มมาทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งจัดเป็น 1. กลุ่มบุคลิกภาพแบบ เก็บตัว เพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน 2. กลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน คน หลังจากนั้นดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่าง เข้ารับการทดลอง เรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำนำหน้านามจากวิทยานิพนธ์เรื่อง การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การใช้ A, AN, THE,"

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง เนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 หน่วย แต่ละหน่วยจะสอนเกี่ยวกับการใช้ A, AN, THE ในลักษณะต่าง ๆ ตามลำดับ มีแบบทดสอบตนเองในตอนจบของแต่ละหน่วยทุกหน่วย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. แบบสำรวจบุคลิกภาพของซุคักดี ชัมภลลิขิต
2. แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำในช่องว่าง
3. บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำนำหน้านาม (A, AN, THE) ของลักษณา สุคนธรวิท ซึ่งได้ดัดแปลงการเสนอบทเรียนในรูปสิ่งพิมพ์มาเป็นการเสนอบทเรียนโดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของบทเรียน
4. เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ Apple II Compatible พร้อมจอภาพและดิสก์ไดรฟ์ (disk drive)

นักเรียนแต่ละคนใช้เวลาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และทำแบบทดสอบหลังการเรียน ประมาณ 60 นาที

จากนั้นตรวจสอบแล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล การให้คะแนนแบบทดสอบคือข้อใดถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาหาผลของบุคลิกภาพกับเพศต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมสองทาง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัวและแบบแสดงตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน
3. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับ เพศต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัวและแบบแสดงตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของฮอปไมเออร์, ฮอฟมานและวอเตอร์ส (Hopmeier 1984 : E 3 268 637, Hoffman and Waters 1982 : 20-21) ที่พบว่าผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัว จะประสบผลสำเร็จในการ เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากกว่าผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ทั้งฮอฟมาน และวอเตอร์ส ได้ให้เหตุผลไว้ว่าการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถที่จะรวบรวมสมาธิอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ได้ดี มีความตั้งใจจริงที่จะศึกษารายละเอียดของแต่ละเรื่อง และมีความอดทนที่จะดำเนินกิจกรรมเพียงอย่างเดียวในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักจะเป็นคุณสมบัติของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบ เก็บตัว ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวนั้นมักชอบที่จะทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นมากกว่าจะทำคนเดียว ชอบการแข่งขัน ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และมักจะมองภาพรวมมากกว่าที่จะสนใจในรายละเอียด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่มีในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จึงทำให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวให้ความสนใจในบทเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อยกว่าปกติ สำหรับความแตกต่างระหว่างเพศนั้น จากการวิจัย

ครั้งนี้พบว่า เพศไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของลอยด์ และ เกรสซาร์ด ฮาร์วีและวิลสัน (Loyd and Gressard 1985 : E J 314 063, Harvey and Willson 1985 : 186-187) ที่พบว่าผู้เรียนทั้ง เพศชายและ เพศหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่นเดียวกัน ซึ่ง ฮาร์วีและวิลสัน ได้อธิบายว่า เหตุที่ชายและหญิงมีทัศนคติที่ไม่ต่างกันเนื่องมาจาก เรื่องของ ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นเรื่องที่นับว่าใหม่มาก จนผู้ปกครองหรือค่านิยมทางสังคมยังไม่อาจ เข้ามามีอิทธิพลต่อทัศนคติของเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อไมโครคอมพิวเตอร์ได้ โดย ฮาร์วีและวิลสัน ได้เปรียบเทียบว่าการที่นักเรียนหญิงมีผลการ เรียนทางวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ดีกว่า นักเรียนชายนั้น ความจริงแล้วมีสาเหตุมาจากที่ผู้ปกครองและสังคม โดยทั่วไปมีความ เชื่อว่าวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์นั้นควรจะเป็น เรื่องของเด็กผู้ชายมากกว่า จึงทำให้นักเรียนหญิงให้ความสนใจในวิชาทั้งสองนั้นน้อยกว่าที่ควร จากผลของการวิจัยใน ครั้งนี้และผลการวิจัยที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า มุคลิกภาพของผู้เรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อเสนอแนะ

1. บทเรียนที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการวิจัยครั้งนี้คัดแปลงจากบทเรียน แบบโปรแกรมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งมีความยาวมาก นักเรียนใช้เวลาเรียนระหว่าง 45-60 นาที การทดลองครั้งต่อไปควรใช้บทเรียนที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที
2. การวิจัยครั้งนี้ใช้จรรยาบรรณชนิดเดียว ซึ่งมีข้อจำกัดในการ เน้นคำหรือข้อความ สำคัญ การวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองใช้จรรยาบรรณทั้งชนิดเดียวและจรรยาบรรณ เพื่อ เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ควรจะมีการ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านอื่น ๆ ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาอื่น ๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาและ ระดับการศึกษาอื่น ๆ ด้วย

4. ควรจะมีการศึกษา เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มที่มีสภาพ-
แวดล้อมแตกต่างกัน เช่น โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลในต่างจังหวัด และ
โรงเรียนเอกชน เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างบทเรียนสำหรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้
เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย